

P6_TA(2006)0242

Kaubandus ja vaesus

Euroopa Parlamendi õigusloomega seotud resolutsioon kaubanduse ja vaesuse kohta: kaubanduspoliitika kavandamine eesmärgiga suurendada kaubanduse panust vaesuse leevendamisse (2006/2031(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2001. aasta resolutsiooni rahvusvahelise kaubanduse avatuse ja demokraatia kohta ⁽¹⁾, 13. detsembri 2001. aasta resolutsiooni WTO Katari kohtumise kohta ⁽²⁾, 3. septembri 2002. aasta resolutsiooni kaubanduse ja arengu kohta vaesuse kõrvaldamisel ⁽³⁾, 30. jaanuari 2003. aasta resolutsiooni maailma näljahäda ja kõige vaesemate riikidega kauplemiselt tõkete kõrvaldamise kohta ⁽⁴⁾, 12. veebruari 2003. aasta resolutsiooni WTO põllumajanduskaubanduse alaste läbiarvade kohta ⁽⁵⁾, 15. mai 2003. aasta resolutsiooni suutlikkuse suurendamise kohta arengumaades ⁽⁶⁾, 3. juuli 2003. aasta resolutsiooni Maailma Kaubandusorganisatsiooni viienda ministrite konverentsi ettevalmistamise kohta (Cancún, Mehhiko, 10.–14. september 2003) ⁽⁷⁾, 4. septembri 2003. aasta resolutsiooni komisjoni teatise kohta nõukogule ja Euroopa Parlamendile kaubanduse ja arengu kohta – arengumaade abistamine kaubandusest kasu saamiseks ⁽⁸⁾, 25. septembri 2003. aasta resolutsiooni WTO viienda ministrite konverentsi kohta Cancúnis ⁽⁹⁾, 24. veebruari 2005. aasta resolutsiooni nälja ja vaesuse vastase võitluse kohta ⁽¹⁰⁾, 12. mai 2005. aasta resolutsiooni, milles hinnatakse WTO peanõukogu 1. augusti 2004. aasta otsuse järgset Doha vooru ⁽¹¹⁾, 6. juuli 2005. aasta resolutsiooni ülemaailmse üleskutse kohta: vaesuse minevikuks muutmine ⁽¹²⁾, 1. detsembri 2005. aasta resolutsiooni Hongkongis toimuva WTO kuuenda ministrite konverentsi ettevalmistamise kohta ⁽¹³⁾;
- võttes arvesse oma 9. märtsi 2005. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ⁽¹⁴⁾, ja 1. detsembri 2005. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse tervishoiuprobleemidega riikidesse eksportimiseks toodetavate farmaatsiatoodete patente sundlitsentsimist ⁽¹⁵⁾;
- võttes arvesse nõukogu 27. juuni 2005. aasta määrust (EÜ) nr 980/2005, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ⁽¹⁶⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatise “Kiirendada edasiminekut millenniumi arengueesmärkide suunas – Euroopa Liidu panus” (KOM(2005)0132), “Millenniumi arengueesmärkide saavutamise kiirendamine – arengu rahastamine ja abi tulemuslikkus” (KOM(2005)0133) ning “Poliitikavaldkondade seostatus arenguga – aastatuhande arengueesmärkide saavutamise kiirendamine” (KOM(2005)0134);
- võttes arvesse WTO parlamentaarse konverentsi 12. ja 15. detsembri 2005. aasta ning 24.–26. novembri 2004. aasta lõppdeklaratsioone;
- võttes arvesse WTO ministrite konverentsi kuuenda istungjärgu ministrite deklaratsiooni, mis võeti vastu 18. detsembril 2005. aastal Hongkongis;

⁽¹⁾ EÜT C 112 E, 9.5.2002, lk 326.

⁽²⁾ EÜT C 177 E, 25.7.2002, lk 290.

⁽³⁾ ELT C 272 E, 13.11.2003, lk 277.

⁽⁴⁾ ELT C 39 E, 13.2.2004, lk 79.

⁽⁵⁾ ELT C 43 E, 19.2.2004, lk 248.

⁽⁶⁾ ELT C 67 E, 17.3.2004, lk 255.

⁽⁷⁾ ELT C 74 E, 24.3.2004, lk 861.

⁽⁸⁾ ELT C 76 E, 25.3.2004, lk 435.

⁽⁹⁾ ELT C 77 E, 26.3.2004, lk 393.

⁽¹⁰⁾ ELT C 304 E, 1.12.2005, lk 277.

⁽¹¹⁾ ELT C 92 E, 20.4.2006, lk 397.

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0289.

⁽¹³⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0461.

⁽¹⁴⁾ ELT C 320 E, 15.12.2005, lk 145.

⁽¹⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0454.

⁽¹⁶⁾ ELT L 169, 30.6.2005, lk 1.

Neljapäev, 1. juuni 2006

- võttes arvesse WTO peanõukogu poolt 1. augustil 2004. aastal vastu võetud otsust;
 - võttes arvesse WTO ministrite konverentsi neljanda istungi järgu ministrite deklaratsiooni, mis võeti vastu 14. novembril 2001. aastal Dohas;
 - võttes arvesse Sutherlandi aruannet WTO tuleviku kohta;
 - võttes arvesse ÜRO 8. septembri 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni, milles sätestatakse aastatuhande arengueesmärgid kui rahvusvahelise üldsuse poolt vaesuse kõrvaldamiseks ühiselt kehtestatud kriteeriumid;
 - võttes arvesse ÜRO dokumenti "Aastatuhande arengueesmärgid – 2005. aasta aruanne";
 - võttes arvesse ÜRO 2005. aasta tippkohtumise tulemusi;
 - võttes arvesse professor Jeffrey Sachs'i juhitud ÜRO aastatuhande projekti töörühma aruannet "Investeeringud arengusse: tegevuskava aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks";
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsioone A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/49/179, A/RES/47/196, A/RES/50/107;
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee poolt 1979. aastal vastuvõetud konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja selle vabatahtlikku protokollit;
 - võttes arvesse G8 poolt 8. juulil 2005. aastal Gleneaglesis avaldatud Gleneaglesi kommünikeedi;
 - võttes arvesse ÜRO kaubandus- ja arengukonverentsi (UNCTAD) aruannet "Vähimarenenud riigid 2002. aastal: põgenemine vaesuse lõksust";
 - võttes arvesse ÜRO Aafrika majanduskomisjoni 2004. aasta Aafrikat käsitlevat majandusaruannet pealkirjaga "Aafrika kaubanduspotentsiaali avamine";
 - võttes arvesse näljavastase võitluse tippkohtumisel moodustatud "Näljahädaga võitlemise viisikut" ja sellele järgnevat ülemaailmset vaesusevastase võitluse üleskutset, mille käivitas Brasiilia president Luiz Inácio Lula da Silva 2005. aasta jaanuaris maailma sotsiaalfoorumil;
 - võttes arvesse New Yorgi 20. septembri 2004. aasta nälja ja vaesuse vastast deklaratsiooni, millele kirjutasiid alla 111 riigi valitsused, sealhulgas kõik ELi liikmesriigid;
 - võttes arvesse 1996. aasta maailma toidufoorumil võetud kohustust vähendada nälgivate inimeste arvu aastaks 2015 poole võrra;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit ning arengukomisjoni ja naiste õiguste ja soolise võrdsuse komisjoni arvamusi (A/6-0179/2006),
- A. tuletades meelde, et võitlus vaesusega on kõige tähtsam tegevus;
- B. arvestades, et seos ühelt poolt kaubanduse ja teisalt vaesuse kõrvaldamise ning arengu vahel on äärmiselt keerukas ja sõltub konkreetsetest asjaoludest, mis väga sageli puudutavad paljusid tegureid, nagu siseturu suurus, loodusvarade olemasolu, vahemaad ja muud objektiivsed tingimused, kuid eriti mõjutab seda asjaolu, kas siseturg ja väliskaubandus on omavahel õigetes vastastikustes suhetes või mitte;

Neljapäev, 1. juuni 2006

- C. arvestades, et kaubandus on vahend arengu toetamiseks ja vaesuse kõrvaldamiseks, kuid üle miljardi inimese maailmas, põhiliselt vähimarenenud maades, kannatab endiselt äärmist vaesust (alla 1 USD päevas), ning 1,5–3 miljardit inimest elab allpool vaesusepiiri (2 USD päevas) kuigi majanduskasv Hiinas ja Indias on oluliselt vähendanud vaeste inimeste hulka, nii et äärmises vaesuses elavate inimeste, kelle kasutada on alla 1 USD päevas, osakaal kogu rahvastikust on alates 1981. aastast vähenenud peaaegu poole võrra, st 40%-lt 21%-le;
- D. arvestades, et vaesuse likvideerimine eeldab demokraatlikku osalust ja majandusstruktuuride muutmist, et tagada rikkuse õiglasem jaotus;
- E. arvestades, et vaesust on määratletud kui "inimese seisundit, mida iseloomustab piisava elukvaliteedi ning muude kodaniku-, kultuuriliste, majanduslike, poliitiliste ja sotsiaalsete õiguste kasutamiseks vajalike ressursside, võimaluste, valikute, julgeoleku ja võimu pidev või krooniline puudus";
- F. arvestades, et arengumaades on viimase 25 aasta jooksul sisemajanduse kogutoodang (SKT) elaniku kohta kasvanud 30% võrra, kuid erinevus sissetulekus inimese kohta maailma vaeseimate ja rikkaimate riikide vahel on samal ajal enam kui kahekordistunud;
- G. arvestades, et rahvastiku kiire kasv arengumaades tähendab, et saavutatud majanduskasvu kõrge määr ei ole sageli piisav, et tagada sellist SKT kasvu elaniku kohta, mis vähendaks oluliselt vaeste arvu terves reas vähimarenenud maades;
- H. arvestades, et rahu ühiskonnas on kaubanduse ja vaesuse vahelise tegeliku omavahelise suhte vajalik tingimus; hea valitsemistava, sealhulgas loodusvaradest laekuva tulu õige haldamine on oluline rahu säilitamiseks ühiskonnas; arvestades, et ekspordi spetsialiseerumine mõnede toodetele, eriti teemantidele, naftale, puidule ja narkootilistele taimedele, on seotud kõrgendatud konfliktiohuga; arvestades, et 60% vähimarenenud riikidest on viimasel 15 aastal kokku puutunud erineva intensiivsuse ja kestusega konfliktiolukordadega, mis enamikel juhtudel on puhkenud pärast majandusseisakut või majanduse taandarengut, põhjustades pikaajalisi negatiivseid tagajärgi riigi või piirkonna majanduskasvule;
- I. arvestades, et viimase kümne aasta jooksul on kõige vaesemate riikide osa maailmakaubanduses vähenenud ning kasvanud on nende sõltuvus madala lisandväärtusega toodetest, mille hinnad kõiguvad olulisel määral;
- J. arvestades, et on vaja mitmepoolset õiglast kaubandussüsteemi, mille eesmärk on vaesuse kõrvaldamine, täieliku tööhõive tagamine, demokraatia tugevdamine ja säästva arengu edendamine; arvestades, et kõnesolev süsteem peab põhinema õigesti suunitletud ja tasakaalustatud eeskirjadel, mis on hädavajalikud selleks, et vaeseimad riigid saaksid tulemuslikumalt osaleda rahvusvahelises kaubanduses, mitmekesistada oma majandust ning seista vastu globaliseerumisele, tagades samal ajal hüvede õiglase jaotamise;
- K. arvestades, et nn arengumaad on täiesti erinevate riikide rühm, kuhu kuuluvate riikide sotsiaal-majanduslik olukord, tootmisstruktuurid ja ekspordisuutlikkus erinevad oluliselt; arvestades, et kui tegelikult kõnelda nende riikide suutlikkusest leida liberaliseeritud keskkonnas uusi turge kogu maailmas, langeb kaalukauss arenevate riikide kasuks, jättes nõrgemad riigid, eriti Sahara kõrbest lõuna poole jäävad Aafrika riigid halvemasse olukorda;
- L. arvestades, et Euroopa kaubanduspoliitika kolmandate riikidega, mille puhul on rõhk asetatud diferentseeritud lähenemisele kaubanduses vastavalt sooduskaubandussüsteemile, võimaldab vaeseimatel riikidel saada erilisi ja soodsaid eksporditingimusi (tavalisest madalamad tollimaksud, maksuvabad või vähendatud maksumääraga ekspordikvoodid jne);
- M. arvestades, et vastavalt Maailmapanga, ÜRO Keskkonnaprogrammi ja ÜRO Arenguprogrammi aruandele "Maailma ressursid 2005: vaeste rikkus: ökosüsteemide juhtimine võitluses vaesusega" "elab kolm neljandikku maailma vaestest maapiirkondades ja nende toimetulek sõltub üksnes keskkonnast";

Neljapäev, 1. juuni 2006

- N. arvestades, et põllumajandus tagab tööhõive ja elatise enam kui 60%-le vähimarenenud maade tööjõust, kuigi samal ajal on see kõige enam moonutatud sektor, ning arvestades, et juurdepääs põllumajandustoodete turule on vaesuse vähendamise üks võtmeküsimusi;
- O. arvestades, et vaestele on raskendatud juurdepääs sellistele loodusvaradele, nagu vesi ja maa või energia, ning sellistele põhiteenustele, nagu arstiabi, tervishoid ja haridus, ning sellistele olulistele kaupadele, nagu ravimid;
- P. arvestades, et viimase 30 aasta jooksul on pidev nälg ja laste tööjõu kasutamine arengumaades vähenenud poole võrra, keskmine eluiga on suurenenud 46 aastalt 64le ning väikelaste suremus langenud 18%-lt 8%-le; arvestades, et praegu on 70% arengumaade elanikkonnast juurdepääs puhtale joogiveele, võrreldes 45% aastal 1980;
- Q. arvestades, et enamuses vähimarenenud maades ei ole inimeste elu ja elatusallikad otseselt seotud rahvusvahelise majandusega ning suure tõenäosusega viiks ekspordil rajanev kasv "kasvusaarekeste" ("enclave-led growth") tekkele riikides, mis ekspordivad töödeldud kaupu, mineraale ja naftat, mida võib eriti täheldada põllumajandusliku ekspordiga vähimarenenud maades, kus kaupade ja põllumajandussaadustega kauplemisest saadavad tulud vähenevad tootjatel ja kasvavad vahendajatel; arvestades, et majanduskasv nõuab mitte lihtsalt ekspordi laienemist, vaid ka sissetuleku teenimise võimaluste avardumist kogu majanduse lõikes, eriti arengusidemete tugevdamist põllumajandusliku ja mittepõllumajandusliku tegevuse vahel;
- R. arvestades, et konkureerimiseks maailma põllumajandussaaduste hindadega soovitatakse maailma kõige vaesematel riikidel keskenduda vähesele arvule üksnes ekspordiks mõeldud toodetele; arvestades, et sellest tulenev ühe kultuuri viljelemine toob kaasa kohaliku elanikkonna toitmiseks mõeldud traditsiooniliste kultuuride kasvatamisest loobumise ning üha enam satutakse sõltuvusse põhitoiduainete impordist ja maailmaturgude kontrollimatust hinnakõikumisest;
- S. arvestades, et vastavalt Maailmapanga, Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) ja ÜRO andmetel põhinevale uurimusele on viimase 20 aasta jooksul läinud kaubanduse liberaliseerimine Sahara kõrbest lõuna pool asuvatele Aafrika aladele maksma 272 miljardit USD; arvestades, et ulatuslik vaesus suurendab majandusseisaku võimalikkust ja paljud selle piirkonna riigid viivad läbi väga ambitsioonikaid majandusreformi, et pääseda sellisest vaesusest; arvestades, et rahvusvahelise üldsuse oskusteadmised ja abi on selles valdkonnas väga vajalikud;
- T. arvestades, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamine ja vaesuse vastu võitlemine maailmas nõuab kaubanduskeskkonda, kus arengumaadel on tegelik juurdepääs arenenud riikide turgudele, võrdsemaid kaubandustavasid, kindlalt kehtestatud keskkonna- ja sotsiaalsete õiguste kaitse norme, mittejätkusuutliku võlakoorma tõhusat kergendamist ning kõigilt doonorriikidelt mitte niivõrd toetussummade, vaid abi tõhususe suurendamist, sidudes abi programmidega, mis reformivad majandus- ja sotsiaalstruktuure ja parandavad demokraatlikku valitsemist;
- U. arvestades, et vaeste riikide ekspordimahu suurendamine on nende arengu vajalik eeltingimus, kuid üksnes sellest ei piisa; arvestades, et eelmainitu aitab suurendada loodava rikkuse hulka, ei taga see siiski automaatselt tootmissektoris töötava kohaliku elanikkonna sotsiaalsete tingimuste paranemist;
- V. arvestades, et väliskaubandus võib olla sotsiaalse ja majandusliku arengu oluline vahend, kui riigid suudavad algjärgus kaitsta oma turge ja avada neid järk-järgult hiljem, kui riikidel on juba tugev institutsioonide raamistik ning selged sotsiaal- ja keskkonnanormid; arvestades, et Aafrika vähimarenenud maad on võtnud põhjaliku ja kiirema liberaliseerimise kohustuse kui Aasia vähimarenenud maad, kellel on üldiselt õnnestunud edukamalt vaesust vähendada ning kes on olnud edukamad turuga rohkem arvestava töödeldud toodete ekspordi arendamisel, osaliselt tänu piirkondlikele kaubandus- ja investeerimisüldistele ning tugevamale institutsioonilisele raamistikule;

Neljapäev, 1. juuni 2006

- W. arvestades, et väliskaubandus on sotsiaalse ja majandusarengu tähtis vahend; arvestades, et uuringud, mis põhinevad selliste allikate andmetele, nagu IMF, Maailmapank ja ÜRO, viitavad otsesele seosele riigi majandusvabaduse ja rikkuse vahel;
- X. arvestades, et liberaliseerimine vähendab või kõrvaldab olemasolevad moonutused ja annab suurema stiimuli investeeringuteks, tehnoloogia siirdeks ning kasvava konkurentsi tõttu ka majanduse tõhustamiseks; arvestades, et kaubandustõkete kõrvaldamine võib oluliselt stimuleerida arengumaid muutma oma toodangut, et paremini kasutada madala tööjõukulu ja loodusvarade suhtelisi eeliseid;
- Y. arvestades, et väliskaubandus võib olla võimalus vaesuse vähendamiseks tingimusel, et kaubanduspoliitikat rakendatakse läbimõeldult koos seda täiendava sise- ja välispoliitikaga;
- Z. arvestades, et aastatel 1999–2001 moodustas kaupade ja teenuste eksport ja import keskmiselt 51% vähimarenenud maade SKTst, mis on enam kui suure sissetulekuga OECD riikidel, kellel oli see 43% samas ajavahemikus; arvestades siiski, et jätkusuutlikkuse säilitamiseks peavad rahvusvahelise kaubanduse eelistega kaasnema investeeringud füüsilisse, inim- ja sotsiaalkapitali ning institutsioonidesse, neile lisanduma ettevõtlikkus, innovatsioon ja tehniline progress, mis sõltub jätkusuutlikust, tõhusast ja tulemuslikust rahvusvahelisest abist ning võlakohustuste vähendamisest;
- AA. arvestades, et arengumaade, eriti vähimarenenud maade kaasamine maailmakaubandusse on Doha arengukava üks peamisi eesmärke;
- BB. arvestades, et vaba ja õiglase kaubanduse ning keskkonna- ja sotsiaalnormide edendamine mitmepoolse kaubandussüsteemi raames, arengumaade õiglane integreerimine maailmakaubanduse süsteemi ja WTO parem toimimine peavad olema ELi kaubanduspoliitika üheks põhieesmärgiks ja -vastutuseks, kuna EL on maailma suurim kaubandusblokk ning arengumaade tähtsaim kaubanduspartner;
- CC. arvestades, et vastavalt komisjoni hiljutistele aruannetele puudutab 70% maailma tariifsete ja mittetariifsete tõkete mahust kaubandust arengumaadega;
- DD. arvestades, arengumaad leppisid Marrakechis kokku alustada teenuseid puudutavaid läbirääkimisi tingimusel, et tagatakse täielik paindlikkus mistahes teenindussektori läbirääkimistesse lülitamise või sellest väljaarvamise osas;
- EE. arvestades, et tööstusriikidele kuulub 90% kõigist patentidest, ning arvestades, et farmaatsiatoodete puhul tekitab see sageli raskusi tervishoiuprobleemidega toimetulekul;
- FF. arvestades, et kasvanud teenuskaubandus arenenud riikide ja arengumaade vahel võimaldab senisest enam anda edasi oskusteavet, mis võib samuti parandada juurdepääsu põhiteenustele, kommunikatsioonidele ning hästitoimivale pangandus- ja kindlustussektorile;
- GG. arvestades, et 1,3 miljardist vaesuses elavast inimesest on 70% naised; arvestades, et kogu maailmas on naised jäetud ilma vajalikest võimalustest parandada oma majanduslikku ja sotsiaalset seisundit, nt omandi- või pärimisõigused, või juurdepääsu haridusele või töökohtadele, kuigi samas on naistel lisavastutus laste ja majapidamise eest hoolitsemisel;
- HH. arvestades, et paljudes riikides ei ole naistel meestega võrdset juurdepääsu haridusele, koolitusele, laenule, tehnoloogiale ja teabele, mis on vajalikud selleks, et neil oleks võimalik kasu saada rahvusvahelise kaubanduse laienemisest tulenevatest uutest majanduslikest võimalustest;

Neljapäev, 1. juuni 2006

- II. arvestades, et kaubanduse laiendamise poliitika mõju naistele sõltub naiste positsioonist kohalikus, piirkonna ja riigi majanduses ning nende rollist perekonna heaolu ja hoolekande tagamisel ühiskonnas; arvestades, et naiste tööhõive on jätkuvalt majandusliku sõltumatuse võti ning see mõjutab olulisel määral naiste positsiooni ühiskonnas tervikuna;
- JJ. arvestades, et paljudes arengumaades teenivad madalamate ühiskonnakihtide naised elatist peamiselt väikepõllumajanduses või töötades ekspordile orienteeritud tekstiili- ja rõivatööstuses;
- KK. arvestades, et kuna naistel on suurem kontroll pere sissetulekute kasutamise üle, investeerivad nad proportsionaalselt rohkem laste haridusse, tervishoidu ja toitu, mis soodustab võitlust vaesuse vastu;
- LL. arvestades, et rikkuse loomine on sotsiaalse progressi seisukohalt elulise tähtsusega ja et EL on maailma suurim ekspordija ning teine suurim importija ja tema mõju WTOs kahepoolsete lepingute kaudu kujundab rahvusvahelise kaubanduspoliitika ja selle eeskirjade piirjooni,
1. hoiatab, et vaesuse kaotamise nurjumise ülemaailmsed kulud on hiigelsuured inimkannatuste, ebastaabiilsuse, konfliktide, korduvate hädaolukordade, rahvusvahelise kuritegevuse, uimastikaubanduse, majandusseisaku, salajase rände ja enneaegse surma seisukohast;
 2. on seisukohal, et kaubandus suudab luua arengumaadele ja eriti vähimarenenud maadele konkreetseid võimalusi, kuid see võib tegelikult viia vaesuse kaotamise ja arengu saavutamiseni üksnes siis, kui sellega kaasneb heatasemeline sisevalitsuspoliitika;
 3. nendib, et kaupade ja teenuste vaba liikumise põhimõtte võib olla tõhus viis, kuidas abistada vaestel riikidel areneda tingimusel, et eelkõige võetakse arvesse nende probleeme ja huve;
 4. kutsub komisjoni käsitlema oma rahvusvahelise päevakorra kõige tähtsama küsimusena kaubanduseeskirjade kehtestamist ning arenguõiguse, eriti keskkonna- ja sotsiaalnormide järgimist, et aidata kaasa vaesuse algpõhjuse kaotamisele;
 5. nõuab, et hinnataks põhjalikult kehtiva kaubanduspoliitika mõju keskkonnale, tundlikele sektoritele, nagu metsandus ja kalandus, ning vaesusele arenguriikides ja ELis ning et hinnataks, millist mõju avaldavad praeguse Euroopa kaubanduspoliitika kohased tollimaksud ja kaubandustõkked Euroopa tarbijale ning milliseid arengutakistusi need tekitavad maailma arengumaade vaestele inimestele;
 6. kinnitab, et õiglane kaubandus võib olla tõhus vahend vaesuse leevendamiseks; arvab aga, et võitlus vaesuse vastu nõuab eelkõige kõigi kaheksa ÜRO aastatuhande arengueesmärgi saavutamist, mida tuleks pidada maailma kaubandussüsteemi ja majanduskoostööd käsitlevate lepingute üle peetavate läbirääkimiste peamiseks eesmärgiks;
 7. nõuab tungivalt, et arengumaad lülitaksid kaubanduse oma riiklikusse arengut ja vaesuse vähendamist käsitlevasse poliitikasse; arvab siiski, et kaubandusega seotud meetmeid tuleb kavandada nii, et need ei kahjustaks sisearengu ja vaesuse vähendamise strateegiaid, mille arengumaad on vastu võtnud;
 8. juhhib tähelepanu Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) 2005. aasta detsembri teatisele, milles tuuakse välja mikrofinantseerimise võimalik roll vaesuse ja võlaorjuse vastu võitlemisel ning samuti selle osa laste tööjõu kasutamise kõrvaldamisel, kuna see on vahend perekonna sissetuleku suurendamiseks; nõuab uuringu läbiviimist, et hinnata mikrofinantseerimise tõhusust ja tegelikku potentsiaali;

Neljapäev, 1. juuni 2006

9. on kindlalt veendunud, et kaubandus koos abi ja võlakoorma vähendamisega on olulise tähtsusega aastatuhande arengueesmärkide saavutamise seisukohalt aastaks 2015; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et selle suure ühise eesmärgi saavutamiseks on ametlikuks arenguabiks vaja eraldada olulisi vahendeid ajavahe- mikus aastani 2015; sellega seoses nõuab uuringute läbiviimist ning uute jätkusuutlike rahastamismehhanis- mide sisseviimist, et muuta võimalikuks mainitud eesmärkide saavutamine;
10. tervitab komisjoni presidendi 2005. aasta oktoobris avaldatud teadaannet, et ELis kavatakse eri- programmide abil võtta meetmeid globaliseerumise ohvrite toetuseks; on seisukohal, et kõnesolevate prog- rammidega peaksid kaasnema sotsiaal- ja keskkonnanormide tugevdamine ELis ning kontrolli suurendamine ELi imporditud kapitalikaupade või ELis osutatud teenuste üle;
11. tervitab eespool nimetatud G8 tippkohtumise kokkulepet igakülgse finants- ja majanduskava osas, mille eesmärk on toetada arengut Aafrikas, kus on kõige enam äärmist vaesust, eriti aga tervitab otsust täielikult tühistada suurtes võlgades vaeste riikide võlajäädid IMFile, Maailmapangale ja Aafrika Arengufon- dile kui võimalust täita aastatuhande arengueesmärgid; rõhutab, et seda algatust tuleb laiendada nendele arengumaadele, mis on tegelikkuses tõestanud, et nad töötavad korruptsiooni vähendamise ja läbipaistvuse suurendamise nimel ning kasutavad võlakoorma tühistamisest vabanevad vahendid vaesuse vähendamise strateegiateks;
12. tervitab volinik Mandelsoni valmisolekut, mida ta väljendas 9. veebruaril 2006 Mauritiusel tehtud avalduses, kohaldada vaeste riikide suhtes diferentseeritud lähenemisviisi, mille puhul võetakse arvesse nende arengutaset, ning jätkata neid erinevusi arvestavat tariifsete soodustuste süsteemi;
13. tervitab asjaolu, et Euroopa Liidu ja vaeste riikide vahelised kaubandussuhted on asümmeetrilised, kusjuures viimaste kasuks; usub, et sellised suhted peaksid olema kaubanduse korraldamise aluseks maail- mas; kutsub komisjoni arutama WTOs mitme erineva koefitsiendi sisseadmist, et arvutada tollimaksude vähendamist vastavalt asjaomase riikiderühma olukorrale;
14. kutsub komisjoni toetama järjepidevat tariifipoliitikat, mis võimaldaks diferentseerida kaubandus- poliitikat nii, et see vastaks ka kõige nõrgemate riikide ootustele; seda arvesse võttes nõuab komisjonilt üldiste tollimaksude mõistliku taseme säilitamist, et jätta üldiste soodustuste süsteemi (GSP) kuuluvatele riikidele suhtelised eelised, mis annab neile piisavalt vahendeid oma tootmisstruktuuride moderniseerimiseks;
15. tuletab meelde, et Cotonou partnerluslepingu kohaselt on EL kohustatud kaasa aitama säästvale areng- ule ja vaesuse kaotamisele Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikides (AKV) ja arvab, et EL kui tähtis kaubanduses osaleja mitmepoolsetes institutsioonides võiks toetada arengumaade positsiooni tugevdamist, kujundades ühtsemat ja terviklikumat poliitikat vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 178; rõhutab samas teiste rahvusvaheliste abiandjate märkimisväärset panust;
16. rõhutab võlakergenduse tähtsust nende vähimarenenud maade võlgade järkjärgulise tühistamise teel, kus peetakse kinni inimõigustest ja hea valitsemistava põhimõttest ning seatakse esikohale vaesuse kaota- mine ja majandusareng;
17. kutsub ELi võtma juhirolli võlakoorma kaotamise skeemide väljatöötamisel ja nende rakendamise toetamisel eesmärgiga saavutada aastatuhande arengueesmärgid;
18. märgib, et ÜRO kaubandus- ja arengukonverentsi (UNCTAD) andmeil elas 2004. aastal 50 vähimare- nenud riigis – mille hulgas on üle kolmandiku AKV riikidest – üle 11% maailma rahvastikust (742 miljonit inimest), kuid samas annavad need riigid üksnes 0,6% maailma SKTst;
19. arvab, et on oluliselt tähtis võtta arvesse vaeste riikide kodanike õigust arengule, mitte üksnes nende riikide valitsuste huve, ja et vaesed riigid peavad ise otsustama oma arengustrateegiate ja majanduspoliitika üle ning nende elluviimist juhtima; on seisukohal, et õigus industrialiseerimisele on üks arenguõigusi ning arvab seetõttu, et kõigil riikidel, eriti arengumaadel, kus tööstuse areng on algjärgus, on õigus korraldada oma majandust, et astuda vastu dumpingule sotsiaalküsimusi ja keskkonda puudutavates valdkondades; kuid on samas seisukohal, et see ei tohiks viia olukorrani, kus antud riigid ühepoolset rikuivad rahvusvahelistest lepingutest tulenevaid kohustusi;

Neljapäev, 1. juuni 2006

20. võtab teadmiseks ÜRO kaubandus- ja arengukonverentsi (UNCTAD) ja teiste institutsioonide hiljutised uurimused, mis näitavad, et kaubanduse ulatuslik liberaliseerimine vähimarenenud maades ei ole andnud piisavalt tulemusi vaesuse pideva ning olulise vähenemise näol ja on soodustanud kaubanduse allakäiku arengumaades, eriti Aafrika riikides; hoiatab vähimarenenud maades tollitulude täieliku kaotamise tagajärgede eest ja rõhutab nende riikide õigust otsustada ise, kui kiiresti nad oma turu kõigis sektorites avavad;
21. arvab, et WTO kuuendal ministrite konverentsil saavutati mõningast edu seoses eritoodete ja erikaitse mehhanismiga (SSM) ning eri- ja diferentseeritud kohtlemisega (SDT), võttes arvesse arengumaade muret kaubanduse liberaliseerimise ja vastastikuse mõju pärast, kuid toonitab, et palju tööd on veel ees; rõhutab, et eri- ja diferentseeritud kohtlemist tuleb täielikult rakendada läbirääkimistel tollimaksude vähendamise viiside üle põllumajandus- ja tööstustoodetega kauplemisel, et anda vaesematele arengumaadele piisavalt aega oma industrialiseerimispuüete kindlustamiseks;
22. kutsub arengumaade valitsusi koostama ja kohaldama riiklikke arengustrateegiad, mis koondab nende omavahelist kaubandust, mis samas toetab tõhusalt vaesuse vähendamist; märgib, et mainitud jõupingutusi peavad toetama rahvusvahelised arengupartnerid finants- ja tehnilise abi kaudu, et suurendada nii riikliku kui erakaubanduse suutlikkust;
23. kutsub vähimarenenud maid edendama järk-järgulist majanduslikku üleminekut, mille puhul jätkusuutlik majanduskasv üha enam tugineb oma riigi ressursside koondamisel, otseste välisinvesteeringute ligi tõmbamisel ja finantsturgude ärakasutamisel, ning tagama, et import oleks üha enam kaetud pigem ekspordi kui abisummadega; märgib, et kõige tõenäolisemalt on seda võimalik saavutada, kui rahvusvaheline abi, võlakergendus, kaubandussoodustused ja välismaiste otseinvesteeringute ligi tõmbamise meetmed ning tehnoloogia siire kõik koos toetavad arengut ja vaesuse vähendamist;
24. kutsub arengumaade, eriti põllumajandussaadusi ekspordivate vähimarenenud maade valitsusi tegelema rahvastikust tuleneva survega maale ja keskkonna vaesestumisega ning seal, kus põllumajandusmaa vähesus ja liiga madal saagikus ei võimalda tegelda talumajapidamisega, arendama tööjõumahukate mitte-põllumajanduslike kaupade tootmist ning tegema tehnoloogilisi muudatusi üksnes elatust andvates tegevusvaldkondades; märgib, et eelneva võiks ühendada "arengusaarekete" probleemi lahendamisega, arendades samal ajal kaubandusega seotud infrastruktuure, nagu sisetransport ja side, suurendades siseturu ühtlustamist ja leides uusi eksporditartikleid, näiteks töödeldud kaupade ja turismi valdkonnas;
25. rõhutab vajadust suurendada ELi edasist osalust ettevõtete sotsiaalse vastutusega seotud algatustes, et jõuda põhimõttelisele kokkuleppele siduvate ja vastutustundlike eeskirjade suhtes, mis vastavad inimõiguste normidele ja ILO standarditele ning kehtivad ELi ettevõtete suhtes, kes tegelevad kaubanduse ja tootmisega kolmandates riikides;
26. kutsub ELi lisama eeskätt jäätmekaubanduse tagajärjed kaubanduskokkulepete jätkusuutlikkuse ekspertisidesse, et jõuda kahjulikke jäätmeid puudutavate normide väljatöötamiseni;
27. peab vajalikuks arendada arengumaade kaubandussuhteid ja piirkondadevahelist mõõdet lõuna-lõuna teljel, rajada kohalikke turge ning suurendada elanikkonna juurdepääsu kaupadele ja teenustele, eriti aga kindlustada kooskõlas aastatuhande arengueesmärkidega riiklike investimisprogrammide abil juurdepääs põhiteenustele, nagu joogivesi, tervishoid, energia, transport ja haridus;
28. on seisukohal, et majandusliku integratsiooni puudumine ning kõrged tariifsed ja mittetariifsed kaubandustõkked arengumaade vahel pidurdavad nende maade kõiki potentsiaalseid arengutegureid; arvab, et kaubanduse suurem avamine lõunapiirkonna riikide vahel tooks kasu arengumaadele; märgib siiski, et vähimarenenud maad võivad osutada tõrjutuks lõuna-lõuna teljel toimivas kaubanduses ja seetõttu ergutab otseseid välisinvesteeringuid piirkonnas, tehnoloogia siiret, odavamate finantseeringute suunamist enam arenenud arengumaadest vähimarenenud maadesse ning kolmepoolseid suhteid arengumaadega, samuti erisätete lisamist piirkondlikesse kokkulepetesse; juhib tähelepanu piirkondlike turgude loomise tähtsusele; arvab, et enamarenenud riigid peaksid näitama head eeskujuga sellega, et kaotavad kaubandustõkked eesmärgiga edendada vaeste riikide kaubandust;

Neljapäev, 1. juuni 2006

29. tervitab algatuse "Kõik peale relvade" rakendamist Euroopa Liidu poolt, mis võimaldab vähimarenenud maadel eksportida tollimaksude ja -kvootideta kogu oma toodangut Euroopa turgudele; soovib tungivalt kõigil arenenud riikidel ja arenenud arenguriikidel järgida seda eeskujut; tervitab sellealast kokkulepet, mis saavutati hiljutistel WTO läbirääkimistel Hongkongis; avaldab siiski kahetsust, et ikkagi on võimalik säilitada piiranguid toodetele, mis on olulise tähtsusega vähimarenenud maadele;

30. hoiatab olemasoleva ohu eest, mille puhul "Kõik peale relvade" algatust võib kuritahtlikult moonutada kolmepoolse kaubanduse mitteõiguspäraseid vorme kasutades, mis häirib ohtlikult turgude tasakaalu ja hindade tasuvust, andmata vähimatki reaalselt tulu kohalikule elanikkonnale, kes töötavad vaeste riikide tootmissektoris;

31. nõuab komisjonilt, et see toetaks turgude avanemist, võttes kaubanduse reguleerimiseks asjakohaseid meetmeid, et kõrvaldada mainitud ohud; soovib sellega seoses, et "Kõik peale relvade" algatust tuleks täiendada kaitseklausliga, sidudes asjaomaste riikide ekspordi maksimumtaseme nende tegeliku tootmisvõimsusega; nõuab samuti, et komisjon võtaks kiiresti meetmeid geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kvaliteedikontrolli mehhanismide olulise parandamise tagamiseks;

32. kutsub komisjoni töötama rahvusvahelist kaubandust käsitlevate läbirääkimiste läbipaistvuse suurendamise nimel ning võtma arvesse nende arengumaade muresid, kes ei ole suutelised pidama mitmeid kaubandusläbirääkimisi samal ajal, ning kutsub komisjoni jätkama ja suurendama arengumaadele antavat tehnilist abi, mis võimaldab neil parandada kaubandusläbirääkimiste pidamise oskust ja tõhusust;

33. on seisukohal, et asjakohane, mitmepoolselt kokkulepitud kaubanduspoliitika on oluliselt tähtis vaesuse vähendamisel ning et vaesuse vähendamise olulised poliitikavalikud võib koondada kolme põhilise küsimuse ümber:

- juurdepääs turule ning riigisiseseid toetusi ja eksporditoetusi käsitlevate normide tasakaalu viimine;
- eri- ja diferentseeritud kohtlemise ning arengut käsitlevate soodussätete tunnustamine, "kasutuselevõtmine" ja kohaldamine;
- arengumõõtme igakülgne arvessevõtmine tervet rida erinevaid küsimusi käsitlevate poliitikavaldkondade puhul, mis ei ole "klassikalised kaubandusvaldkonnad",

34. rõhutab tehnilise abi ja võimekuse suurendamise programmide tähtsust, mida rahastatakse jätkusuutlikult, eelkõige selleks, et abistada arengumaadel määratleda oma kaubandushuvid ning pidada kaubandusläbirääkimisi; tervitab sellega seoses korraldusliku külje paranemist ja enesekindluse kasvu arengumaades, eriti vähimarenenud maades;

35. rõhutab kaubanduse suutlikkuse suurendamise tähtsust, et tõsta AKV riikide võimet määratleda vajadusi ja strateegiaid, pidada läbirääkimisi ja toetada piirkondlikku lõimumist ning osaleda selles protsessis, et eeskätt mitmekesisendada ja toetada piirkondlikku lõimumist, tõhustada tootmis-, tarne- ja kaubandussuutlikkust ning korvates kohandamiskulusid ja suurendades samuti nende riikide suutlikkust tõmmata ligi investeeringuid, kaitstes samal ajal kohalikke algusjärgus tööstusharusid;

36. tervitab programmi "Aid for trade" ulatuse laiendamist, nii et see ei piirdu vähimarenenud maadega, vaid hõlmab ka teisi arengumaad; kahetseb aga asjaolu, et see varem kokkulepitud abi on nüüd muudetud sõltuvaks abisaajate täiendavatest kaubanduslikest järeleandmistest; rõhutab, et nimetatud abi tuleb finantseerida uutest vahenditest ja et sellega ei tohi kaasneda vahendite ümberpaigutamist, mis on juba eraldatud muudeks arengualgatusteks, nagu aastatuhande arengueesmärgid;

37. nõuab, et komisjon algataks eriprogrammi Sahara kõrbest lõunapool asuvate riikide abistamiseks sellistes valdkondades, nagu juurdepääs veele ja ravimitele, avalikud teenused ja põllumajandus ning oskusteabe siire, kasutades selleks erinevaid vahendeid, sealhulgas teenuskaubanduse suurendamist;

38. tervitab komisjoni uut Aafrika arengustrateegiat, mis ületab tavalise humanitaarabi piirid ja mille eesmärk on algatada majanduse ja sotsiaalvaldkonna ümberstruktureerimist; kutsub komisjoni ja liikmesriike tegema strateegia rakendamiseks tihedat koostööd;

Neljapäev, 1. juuni 2006

39. rõhutab piisava tehnilise abi tähtsust arengumaade abistamisel; rõhutab samuti vajadust innustada nõrga ja haavatava majandusega riike lülitama kaubanduse oma riiklikusse arengupoliitikasse ja vaesuse vähendamise strateegiatesse;
40. nõuab suuremat paindlikkust üleminekuperioodide osas, mida antakse arenguriikidele, kui nad GATTi raames võtavad piirkondlike kokkulepetega endale kohustusi;
41. nendib, et põllumajandus on endiselt peamine sissetulekuallikas ja tööhõive tagaja enamikes arengumaades, eriti kõige vaesemates, ning seetõttu rõhutab ELi ettepaneku tähtsust kaotada eksporditoetused aastaks 2013; toonitab, et selleks on vaja ka samasugust ettepanekut teistelt WTO liikmetelt; kutsub ELi jätkama teiste – vahel varjatud – eksporditoetuse vormide (ekspordilaen, toiduabi, riiklikud ettevõtted jne) kaotamise toetamist, et vähendada olemasolevat tasakaalustamatust põhja-lõuna suuna kaubanduses ning muuta vaeste riikide põllumajandus tulutoovamaks;
42. tervitab otsust kaotada aastaks 2013 eksporditoetused põllumajanduses ja nõuab veel kord, et juba langetatud otsuste täideviimist märgatavalt parandataks; kuivõrd aga eksporditoetused moodustavad üksnes 3,5% ELi kõigist põllumajandusetoetusest, nõuab tungival, et komisjon jätkaks arutelu kõigi tööstusriikide riiklike põllumajandusetoetuste ja tariifide vähendamise viiside lõplikuks väljatöötamiseks;
43. rõhutab selliste kaupade tähtsust arengumaade jaoks, nagu suhkur, banaanid ja puuvill; kutsub ELi pakkuma arengumaadele abi nende suhkrusektori reformimiseks; avaldab kahetsust, et Hongkongis ei leitud tõhusat lahendust puuvillaprobleemile;
44. tuletab meelde, et bioloogilise mitmekesisuse säilitamine on looduskaitstes ning taime- ja loomahai-guste vastu võitlemisel võtmetegur ning seetõttu on ettevaatlik suhtumine geneetiliselt muundatud organis-midesse ning traditsiooniliste kultuuride ja teadmiste vaba kasutamine põllumajanduses riikide või piirkon-dade õiguspärane valikuvabadus;
45. nõuab, et komisjon tagaks kaubandus- ja koostööpoliitika parema kooskõlastatuse, et osutada siht-otstarbelist abi kaubandusvõimekuse suurendamiseks eesmärgiga tagada ekspordi- ja impordi edasine kasv ning säilitada nende tasakaal, et vältida tulevikus uusi võlakriise ning abistada arengumaade valitsustel:
- kaitsta ja arendada avalikke teenuseid selleks, et kõrvalda vaesusega seotud suuri hädasid, nagu epidee-miad, kirjaoskamatus, joogivee nappus ja reoveekäitlemise võimaluste puudumine;
 - edendada rikkuse loomiseks vajalikke tingimusi, nagu juurdepääs energiale ning infrastruktuuride, eriti info- ja kommunikatsioonitehnoloogiate arendamine,
46. on seisukohal, et tuleb teha vahet kaubanduslike teenuste ja avalike teenuste vahel; rõhutab, et avalikud teenused peavad GATSist välja jääma, eriti teenused, mis aitavad tagada juurdepääsu eluliselt tähtsatele hüvedele, nagu tervis, haridus, joogivesi ja energia, ning teenused, mis etendavad olulist osa kultuurilise identiteedi seisukohast, nagu audiovisuaalteenused;
47. rõhutab, kui tähtis on ka arengumaadele teenusepakkujate turulepääsu parandamine, säilitades samal ajal kõigi WTO liikmete võimaluse reguleerida oma teenustevaldkonda vastavalt teenuskaubanduse üldlepin-gule (GATS), kaasa arvatud erandite võimalus selliste põhiliste sektorite puhul nagu tervishoid, haridus ja audiovisuaalteenused; kahetseb, et WTO läbirääkimiste käigus pole siiani koostatud spetsiaalset raamistikku teenuste jaoks, eriti sektorites, mis pakuvad huvi seoses arengumaade ekspordivõimalustega; nõuab selles valdkonnas olulisi edusamme;
48. nõuab, et komisjon tagaks täieliku paindlikkuse teenuste valdkonnas ja võimaldaks igale riigile vaba-duse liberaliseeritavate teenuste nimekirja teenuste lisamiseks või väljajätmiseks;

Neljapäev, 1. juuni 2006

49. nõuab, et komisjon rakendaks teenustega seonduva kaubanduspoliitika, mis toetab isikute vaba liikumist arengumaades ning aitab kaasa nende teenuseliikide kättesaadavuse suurendamisele, mis kiirendavad arengut ja toetavad vaesuse vähendamist;

50. rõhutab vajadust anda kõige vaesematele arengumaadele vabaduse otsustada, kui kaugemale nad lähevad turgude omapoolse avamisega, et kaitsta kõige haavatavamaid riike, lubades neil endil otsustada, kui kiiresti nad jätkavad liberaliseerimist;

51. rõhutab vajadust kättesaadavate ja vastuvõetavate hindadega ravimite järele arengumaades, võttes samal ajal arvesse tootjate probleeme;

52. rõhutab, et vaesus on suuresti naiste probleem ("vaesuse feminiseerumine") ning toonitab vajadust vaadata läbi kaubanduspoliitika sooline mõju, et kavandada valitsuse ja Euroopa riikide osalusega ettevõtetele suunatud toetuste ja positiivse diskrimineerimise meetmete kehtestamise abil poliitika, mis kõrvaldab ja heastab sellised tõrjuvad mõjud, nagu maaomandi koondumine meeste kätte, meeste ränne linnapiirkondadesse ja vaesuse suurenemine maapiirkondades, kohalike turgude hävitamine, madalalt tasustatud, naistele mõeldud töökohtade koondumine eksporditootlemise piirkondadesse jne;

53. nõuab kaubanduse laienemise soolise mõõtme süstemaatilist analüüsi, et uurida erinevaid suundumusi ja võtta arvesse selliste asjaomaste küsimuste ja tegurite keerukust, nagu naiste juurdepääs majanduslikele ja tehnilistele ressurssidele, nende osalus tööturul, diskrimineerimise ja soolise vahetegemise määrad ja mudelid tööturul, naiste juurdepääs haridusele ja nende haridustase, samuti juurdepääs tervishoiule ja sotsiaalkultuurilistele ressurssidele;

54. nendib, et naised saavad proportsionaalselt vähem kasu kaubanduse liberaliseerimise ja globaliseerimise võimalustest, pigem nad kannatavad nende negatiivsete tagajärgede all, ja seetõttu nõuab tungivalt, et EL pööraks oma kaubandusega seotud abiprogrammides erilist tähelepanu naiste (rahvusvahelises) kaubanduses osalemise võimaluste suurendamisele;

55. märgib, et komisjoni poolt liikmesriikide nimel läbiviidavatel kahe- ja mitmepoolsetel kaubandusläbirääkimistel on komisjon analüüsinud vähe või pole üldse analüüsinud tulevaste kaubanduskokkulepete soolist mõju, ning kutsub komisjoni süstemaatilisel analüüsimisel nimetatud valdkonda selles osas, mis hõlmab Euroopa ettepanekute mõju kaubandusläbirääkimistel makro- ja mikromajanduse tasandil;

56. nõuab, et rahvusvahelised majandusinstituutsioonid ja komisjon kavandaksid meetmeid ja programme naiste rolli edendamiseks arengumaade majandusel, eriti ergutades ettevõtlusvaimu hariduse kaudu ning rahalise abi, sealhulgas mikrokrediitide andmise kaudu;

57. on seisukohal, et sotsiaalne areng on kaubanduspoliitika nurgakivi ning kutsub asjaomaseid rahvusvahelisi organisatsioone ja valitsusi likvideerima igasuguse diskrimineerimise, sealhulgas soolise ebavõrdsuse ja sellega seonduvad takistused, diskrimineerimise palga alusel, tunnustama õigust tasulisele sünnituspuhkusele ning kehtestama miinimumpalga; nõuab naistöötajaid esindavate organisatsioonide kaasamist konsultatsiooniprotsessi;

58. tuletab meelde rahvusvahelises kaubanduses osalejate sotsiaalset vastutust ja nõuab pädevatelt instituutsioonidelt erimeetmete võtmist, et tagada puudust kannatavate isikute õiglane juurdepääs tervishoiusüsteemile, korralikule eluasemele, veele, õigusabile, haridusele, koolitusele, elukestvatele õppele, spordile ning kultuurile, et vältida nende ennetähtaegset koolist lahkumist ja muuta võimalikuks sujuv liikumine koolist tööturule;

59. on seisukohal, et kaubanduskokkulepped peavad vastama olemasolevatele rahvusvahelistele kokkulepetele, mis käsitlevad inimõigusi ja naiste õigusi, ökoloogilist jätkusuutlikkust ja õigust arengule ning vaesuse likvideerimist;

Neljapäev, 1. juuni 2006

60. juhhib tähelepanu asjaolule, et rahvusvaheline kaubandussüsteem, mis teenib arengu ja vaesuse vähendamise huve, aitab ühtlasi kaasa sotsiaalsele arengule ja korralikule tööhõivele; et kaubanduseeskirjad ei tohiks minna vastuollu ILO kehtestatud sotsiaalnormidega; et võitlus tööalase ekspluateerimise kõigi vormide vastu (sunniviisilise töö ja eriti laste töö keelustamine) koos ametiühinguvabaduse järgimisega on olulise tähtsusega õiglase, kõigi huve teeniva kaubandussüsteemi kujundamisel; kordab taas vajadust uurida kaubanduse ja sotsiaalküsimuste omavahelist seost;
61. palub komisjonil hakata edasiste turgude avamist käsitlevate läbirääkimiste puhul arvesse võtma kaubandusväliseid kriteeriume, et kaubanduse laienemine ei toimuks kohaliku elanikkonna töötajate arvelt; samal ajal kutsub ILO liikmeid leppima kokku arengumaade ühiste eeskirjade suhtes, kusjuures kõnesolevate eeskirjade täpne olemus ja nende rakendamine määratakse kindlaks koostöös arengumaadega;
62. rõhutab, et WTOI tuleb selles valdkonnas järgida ILO otsuseid; sellega seoses soovib, et kui ILO otsustab kohaldada sanktsioone, peaksid riigid saama kasutada kaubandusvahendeid, nagu kaitseklauslite kasutuselevõtt, tollimaksude ajutine ümberhindamine või dumpinguvastaste meetmete võtmine;
63. rõhutab, et vaesuse vähendamine ja säästva arengu edendamine peab olema majanduskoostöö lepinguid (EPA) käsitlevate läbirääkimiste üks keskseid punkte;
64. rõhutab, kui tähtis on mitmepoolsete kaubandusraamistike säilitamine ja tugevdamine; tuleb meelde, et WTOs kui õiglase ja eeskirjadel põhineva rahvusvahelise kaubandussüsteemi kujundamise foorumil tuleks panna erilist rõhku arengumaade läbirääkimisvõime suurendamisele, et võimaldada neil paremini oma kaubandushuviseid esindada ja neid ülemaailmsesse majandusse integreerida;
65. kordab taas oma nõudmist viia läbi WTO kiire ja ulatuslik reformimine, mille tulemusena saavutatakse suurem demokraatlik aruandlus, läbipaistvus ja usaldusvärsus, et selle abil WTO veelgi tõhusamalt lülituks ülemaailmsete küsimuste lahendamise üldisesse raamistikku; nõuab erinevate kaubanduse, arengu ja arengu rahastamisega tegelevate rahvusvaheliste institutsioonide, sealhulgas inimarengu, tervishoiu, töö- ja keskkonnaküsimustega hõivatud ÜRO asutuste tegevuse suuremat kooskõlastatust ja sidusust, et saavutada aastatuhande arengueesmärgid ning ühendada jõupingutused vaesuse kõrvaldamiseks ja kõigile võimaluste loomiseks;
66. nõuab, et Euroopa Parlament kui Euroopa Liidu kodanike õigusjärgne esindaja oleks seotud rahvusvahelist kaubandust käsitlevate kokkulepetega;
67. rõhutab, et võitlus vaesusega on tihedalt seotud inimõiguste kaitse, demokraatlike institutsioonide ja demokraatlike valitsustavade kehtestamisega;
68. tervitab 14. septembril 2005. aastal ÜRO New Yorgis tippkohtumisel vastuvõetud deklaratsiooni aastatuhande arengueesmärkide saavutamise kohta, milles soovitati kaaluda võimalust seada sisse rahvusvaheline solidaarsusmaks võitluseks AIDSi, tuberkuloosi ja malaariaga, mis võimaldab rahvusvahelisel üldsusel täita oma kohustust kõige vaesemate ees ning samuti aidata kaasa globaliseerumisest tulenevate uute rikkuste võrdsele jaotamisele;
69. arvab, et jõukuse kasvu tulevikus ei mõjuta üksnes kaubandus, vaid eriti majanduse areng, investeerimine kaupu ning teenuseid tarnivatesse väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse; kutsub eriti Euroopa Investeerimispanka üles nende sihtrühmade jaoks rohkem programme koostama;
70. rõhutab, kui tähtis on toetada vähimarenenud maid bürokraatia vähendamisel, et riigisest ettevõtlust ergutada ja välismaiseid turge leida, eriti arengumaade kohalike kogukondade, parlamentide ja kodanikuühiskonna kaasamise teel demokraatlikesse protsessidesse;
71. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.